EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | Quintí Torra Cordons | Actualitzat el 07/09/2021 a les 11:45

BUGADA AL POU. Setembre 2021

Trobades ignasianes

En el marc de les festes de Sant Ignasi, el 17 de juliol, fra Valentí Serra de Manresa va venir a la seva ciutat -valgui la redundància- per pronunciar una conferència sobre les herbes santes en temps del sant (vegeu-ne més informació a la pàgina 8). I tot venint de cal Jan Pastor de les

Escodines, que és casa seva, va coincidir amb el president de la Generalitat i l'alcalde de Manresa, Marc Aloy, que venien justament del Casal de les Escodines i de la Mesquita Al-Fath i anaven a rebre Jordi Turull en el seu periple pel país. No sé pas si el president devia pensar que es trobava amb la reencarnació d'Iñigo de Loiola o bé un animador turístic de cara a la cita de 2022. En qualsevol cas, en la fotografia captada oportunament al capdavall de la baixada del Pòpul per un amable lector, es veu fra Valentí, amb cara de dir «jo només he vingut a parlar d'herbes», que, de fet, en sap un niu.

Havanera matinera

Encara que no sigui a l'Escala, una cantada d'havaneres, amb el llac de l'Agulla com a escenari sempre fa patxoca. I és que el dissabte 4 de setembre el recital retorna un any més a Manresa. Això sí, a un lector que caminava pel parc li va fer gràcia -i m'ho mostra en la foto que em passa- la pancarta que anuncia la cita «a les 6 h». Certament una hora ben matinera...

?Llaunot' individual

Com ben matinera va ser la borratxera d'un individu que, una rere l'altra, com queda immortalitzat en la fotografia que ens fa arribar a la revista una veïna, va anar col·locant les llaunes de cervesa -i alguna d'ampolla que també va fer passar- que va anar engolint en una llarga vesprada, assegut al carrer de Serarols, a tocar del portal de Sobrerroca. L'endemà, l'estesa

va quedar situada a la vorera, davant d'un local on s'havien fet tatuatges i ara sol tenir la persiana metàl·lica mig abaixada i hi entren i en surten tot tipus de personatges, cap d'ells -diria- artista de la decoració epidèrmica. Per cert, la mateixa informant m'indica que l'escombriaire va agrair, a l'hora d'higienitzar la zona, que les llaunes estiguessin arrenglerades, tot un detall.

L'auca de la barraca

Com ja sabeu els més habituals d'aquest espai, sovint em faig ressò de les auques del nostre amic i bon col·laborador Joan Vilamala. Aquesta vegada, però, coincidint amb el reportatge central de la revista sobre el patrimoni de pedra seca a Manresa, em plau parlar-vos de l'*Auca de la barraca de Can Poc Oli*, obra de Ton Armengol Puig, versaire, recitador i director de l'Escola Agrària fins l'any passat, feta amb motiu de la recuperació de la barraca de vinya que hi ha dins del recinte del centre al peu de la riera de Rajadell. La barraca va quedar molt bé i, com diuen els darrers versos: «És signe i patrimoni/d'un país vinater/ i del saber ancestral/que el nostre poble té».

Auca de la barraca de Can Poc Oli

text: Ton Armengol i Puig
Fotos: arxiu de l'Escola Agrària de Manresa
abril 18

Barraca exòtica

Per cert que, en la prospecció del terreny per elaborar el tema central, seguint la riera de Rajadell i passada l'Escola Agrària, hi ha una altra barraca de vinya, que té just al costat una barraca més moderna... pintada amb colors ben estridents. Aquesta, naturalment, no forma part del patrimoni i obeeix a pràctiques agràries espartanes més modernes. La precària construcció canta una mica.

Una exposició gestada al Pou

Josep Morral exposa fins al 24 d'octubre a la sala gran del Casino *Ser arbre*, on ens mostra bona part de la seva obra recent, en la qual combina elements naturals amb pintura acrílica, llapis i imatges digitals, com ens explica Maria Camp a les propostes culturals d'aquest mes, Però me'n faig ressò aquí perquè, segons ha explicat el mateix autor, tot va començar a partir d'un dibuix que va fer per a la pàgina *Quadern Obert*, que el col·lectiu Quadens de Taller publica regularment a l'espai de cultura d'aquesta revista. Morral la va publicar el setembre del 2017, inspirat en uns versos d'Agustí Bartra, i a partir d'aquí va anar desenvolupant els continguts de la mostra, que ara podem veure. Me'n felicito, en nom de la redacció del **Pou**!

quadern obert

Josep Morral

La mestra ?expulsada' de Madrid va treballar a Manresa?

El dia 23 d'agost, l'Ajuntament de Madrid va retirar la placa del carrer dedicat per l'alcaldessa Carmena a la mestra republicana Justa Freire, nascuda a Zamora, per col·locar-hi el nom del general franquista Millán Astray. Cinc dies més tard, el diari *El Punt Avui* publicava una informació del periodista David Portabella, segons la qual la mestra republicana hauria treballat al col·legi manresà del Pare Algué, del 1954 al 1958. A l'hora de tancar aquesta secció, el fet no ha estat confirmat, però em diuen que algun grup municipal ja frisa per batejar un carrer manresà amb el seu nom.

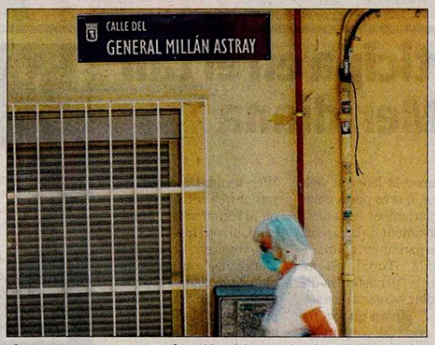
Millán Astray venç la mestra de Manresa

MEMÒRIA • Justa Freire (Zamora, 1896 - Madrid, 1965) va deixar Madrid el 1954 per ser professora de l'escola Pare Algué a la capital del Bages **CANVI** • L'Ajuntament madrileny acaba d'esborrar-la per restituir el carrer al fundador de la legió espanyola

David Portabella
MADRID

El mateix dia que a París Félix Bolaños, ministre de la Presidència, oferia un homenatge a La Nueve –la divisió de republicans a les ordres del general Leclerc que va alliberar França el 1944 amb carros de combat batejats amb noms com ara el *Guernika* o l'*Ebre*–, Madrid glorificava el crit de "visca la mort!". Al barri de La Latina, dos operaris de l'Ajuntament de Madrid armats amb una escala i un trepant van retirar la placa del carrer Maestra Justa Freire i hi van col·locar la del seu nou nom: carrer del General Millán Astray. A més de ser una professora destacada de la Segona República i una de les poques dones que van impartir classes en un col·legi masculí, Justa Freire Méndez (Moraleja del Vino, Zamora, 1896 - Madrid, 1965) va deixar la seva empremta educativa a Catalunya: l'1 de setembre del 1954 va ser nomenada professora a l'escola Pare Algué de Manresa, com es recull a la fitxa que en conserva la Fundació Pablo Iglesias, fins que el 1958 va tornar a Madrid.

L'homenatge de Madrid a una mestra il·lustra no va arribar fins al 2017, quan el ple de l'Ajuntament –amb Manuela Carmena com a alcaldessa– va aprovar eliminar 52 noms de carrers i de places que enaltien el franquisme o hi guardaven relació. Havien passat deu anys de l'aprovació de llei de memòria històrica (2007) de José Luis Rodríguez Zapatero i Millán Astray era retirat en favor d'una dona de l'ensenyament que el 1939 va ser empresonada pel franquisme. La Fundació Francisco Franco i més tard la Plataforma Patriòtica Millán Astray van presentar denúncies als jutjats i el llarg procés es va acabar el 13 de maig amb la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid que els dona la raó i obliga a restituir el nom del fundador de la legió –que va topar amb Miguel de Unamuno al paranimf de Salamanca– adduint que no va participar en el cop d'estat del 1936. I la ferida de Madrid arriba a Manresa. ■

El carrer Maestra Justa Freire, al barri de La Latina de Madrid, porta des de dimarts el vell nom de General Millán Astray ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE